

младъ, а другъ — старъ. Каква е разликата между младия и стария? Младиятъ играе, стариятъ седи на едно мѣсто. Защо? Младиятъ е житно зърно, което е въ хамбара още, на широко, движи се отъ едно мѣсто на друго, оставено е на свобода. Стариятъ е житно зърно, което е посѣто вече въ земята. Той седи на едно мѣсто, затрупанъ отгоре съ прѣстъ, и пѣшка подъ нейната тежестъ. Младъ и старъ, това сж фази, които трѣбва да разбирате. Отъ разбирането на тия фази зависи разбиране проявитѣ на Бога. Той не се налага, но оставя човѣкъ самъ да учи, да разглежда нѣщата въ всички тѣхни прояви. Ако сте убедени, че Богъ е навсѣкжде, търсете Го въ всички прояви на живота, малки и голѣми, видими и невидими.

Казано е въ Писанието, че човѣкъ трѣбва да възлюби ближния си като себе си. Защо трѣбва да обичате? Да обича човѣкъ, това значи, да вложи капитала си, който Богъ му е далъ, въ своя ближенъ. Този капиталъ постоянно расте и се увеличава. Не обича ли, човѣкъ самъ изяжда капитала си. Ще дойде день, когато ще остане безъ стотинка. Който обича, той постоянно разбогатява и живѣе въ радостъ и веселие. Който не обича, той постоянно осиромашава, вследствие на което страда. Въ този смисълъ, страданието не е нищо друго, освенъ губене на капитала. Радостта пъкъ не е нищо друго, освенъ увеличаване на капитала. Да страда човѣкъ, това